

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B3-66Csp/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1323200728
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jakub Sládek
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1323200728.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, sudcom Mgr. Jakubom Sládekom, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: S. C., R.. XX. X. XXXX, T. D. H. XXXX, H., o zaplatenie 632,51 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovanému sa nepriznáva proti náhrada trov konania.

odôvodnenie:

I. Žaloba

1. Žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia 632,51 eur s príslušenstvom. Žalobou uplatnený nárok odôvodnil nasledovne.

2. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 10. 2022 uzatvorenej medzi postupcom Tatra banka, a.s. („banka“) a ním ako postupníkom bola pohľadávka banky voči žalovanému postúpená na žalobcu. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

3. Banka uzatvorila so žalovaným dňa 17. 5. 2011 zmluvu č. XX-XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov („VOP“). Na základe tejto zmluvy banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky, podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka, zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

4. Žalovaný napriek opakovaným výzvam banky neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak banka podaním zo dňa 10. 2. 2020 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy.

5. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 632,51 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, v rámci ktorej banka deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

6. Žalovaný po postúpení pohľadávky ku dňu podania žalobného návrhu nevykonal žiadne úhrady.

7. Žalovaná suma predstavuje 632,51 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 558,08 eura, z riadneho úroku vo výške 21,15 eur, z úroku z omeškania vo výške 18,28 eur a z poplatkov vo výške 35 eur. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 26. 10. 2022, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

II. Procesný vývoj veci

8. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril a počas celého konania zostal pasívny.

9. Súd o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom zo dňa 25. 9. 2023, č. k. B3-66Csp/10/2023-57, tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania žalobou uplatneného nároku.

10. S rozsudkom sa nestotožnil žalobca a odvolal sa. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením zo dňa 31. 3. 2025, č. k. 16CoCsp/3/2024-88, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa nestotožnil s premlčaním žalobou uplatneného nároku. Zároveň odvolací súd skonštatoval, že súd nedôsledne skúmal splnenie dodržania podmienok § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách („zákon o bankách“). Vytkol súdu, že neskúmal, či bola zo strany banky zaslaná žalovanému osobitná výzva na zaplatenie už zosplatennej pohľadávky a či žalovaný zostal v omeškaní so splatením uvedeného záväzku aspoň 90 dní, pričom až posúdením naplnenia uvedených podmienok je možné posúdiť preukázanie aktívnej vecnej legitímácie v konaní.

11. Súd preto o žalobe rozhodoval opätovne. Vo veci nariadil pojednávanie na 18. 8. 2025, na ktorom vo veci aj rozhodol. Pojednávanie sa sporové strany nezúčastnili.

III. Skutkový stav veci

12. Skutkový stav veci súd ustálil týmto postupom.

13. Nesporné bolo, že dňa 17. 5. 2011 právny predchodca žalobcu, Tatra banka, a.s., v pozícii veriteľa a žalovaný v pozícii dlžníka podpísali listinu s označením Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX-XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 5.000 eur, pri úrokovej sadzbe úveru 14,9 % ročne, výške splátky 106,20 eur, počtu splátok 72, s celkovou čiastkou úveru 7.877,44 eur a ročnou percentuálnou mierou nákladov 17,97 %.

14. Z listiny označenej ako Výzva pred mimoriadnou splatnosťou súd zistil, že právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 13. 1. 2020 vyzval žalovaného na úhradu viacerých pohľadávok, okrem iných aj z úverovej zmluvy zo dňa 17. 5. 2011 vo výške 393,54 eur bezodkladne, najneskôr do 5 kalendárnych dní. K tejto výzve žalobca priložil podací hárok, z ktorého súd zistil, že túto výzvu podal právny predchodca žalobcu na poštovú prepravu dňa 13. 1. 2020.

15. Z listiny označenej ako Oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie súd zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil výzvou zo dňa 10. 2. 2020 žalovanému, že jeho dlh sa stal splatným a vyzval ho na vrátenie celého dlžného zostatku úveru v celkovej výške 650,13 eur, z toho istiny vo výške 558,08 eur, úrokov vo výške 32,86 eur, úrokov z omeškania vo výške 4,19 eur a nákladov spojených s vymáhaním vo výške 35 eur, a to na špecifikovaný bankový účet. Z priloženého poštového podacieho hárku, že uvedené oznámenie podal právny predchodca žalobcu na poštovú prepravu dňa 10. 2. 2020.

16. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok súd zistil, že dňa 25. 10. 2022 postúpila Tatra banka, a.s. pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

17. Tieto zistenia sú postačujúce na rozhodnutie vo veci.

IV. Hodnotenie veci súdom

18. Súd posúdil zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože právny predchodca žalobca vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Predmetom tejto zmluvy bolo dočasné poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto súd posúdil tento úver ako spotrebiteľský podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

19. Súd je po rozhodnutí odvolacieho súdu viazaný jeho právnym názorom (§ 391 ods. 1 CSP). Súd preto skúmal, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v konaní, a to vo svetle splnenia podmienok postúpenia bankovej pohľadávky.

20. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia) a sporová strana na opačne procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia). O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva v konaní, nepreukáže, že je takýmto nositeľom (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 30. 5. 2018, sp. zn. 1 Cdo 86/2017).

21. Súd aplikoval § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu, pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky sú tak podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tri. Prvou je splatná pohľadávka, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je nepretržité omeškanie klienta dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

23. Platí, že „§ 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“ (rozsudok Najvyššieho súdu zo dňa 24. 4. 2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2017, zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 60/2018).

24. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu, ktorý na dovoláciu otázku, „či výzva vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách“ odpovedal, že: „Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú výzvu banky, že sa jej klient nachádza v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách“ (uznesenie zo dňa 31. 3. 2022, sp. zn. 2 Cdo 266/2020; a i zotrvanie na tomto názore v uznesení zo dňa 27. 10. 200, sp. zn. 4 Cdo 75/2020).

25. Z dokazovania vyplynulo, že banka nezrealizovala výlučnú a samostatnú výzvu o tom, že sa nachádza v omeškaní čo i len časti svojho záväzku. Uvedenú výzvu žalobca do konania nepredložil. Vzhľadom na to súd dospel k záveru, že banka nedodržala § 92 ods. 8 zákona o bankách. Preto je postúpenie pohľadávky na žalobcu neplatné. Žalobcovi tak nesvedčí aktívna vecná legitímácia v konaní. Súd z tohto dôvodu žalobu zamietol.

26. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že i samotné zosplatnenie úveru bankou je neplatné z dôvodu, že zosplatnenie úveru, ani výzva jemu prechádzajúca, neobsahuje splátku, pre ktorú bol úver zosplatnený. Najvyšší súd judikuje, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh“ (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 25. 1. 2024, sp. zn. 5Cdo 2/2023). K totožným záverom dospela súdna prax (R 34/2025).

27. Napokon zosplatnenie je neplatné i z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca pred poskytnutím úveru skúmal bonitu žalovaného. Vzhľadom na to podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemohol právny predchodca vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (hrubé porušenie povinnosti skúmania bonity dlžníka veriteľom pred poskytnutím spotrebiteľského úveru).

V. Záver a náhrada trov konania

28. Súd na podklade uvedeného dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. Preto súd žalobu výrokom I. zamietol.

29. Nakoľko ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, bolo potrebné rozhodnúť aj o trovách konania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Súd žalobu zamietol, a preto by patril žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi podľa zásady úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému však žiadne trovy konania nevznikli, a preto jej súd výrokom II. náhradu trov konania nepriznal, keďže „ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva“ (R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len za podmienok ustanovenia § 366 CSP.